

De menige og de styrende

KRONIK

Der er stor forskel imellem de menige i Jehovas Vidner og Vagttårns Organisation.

AF CYRIL R.

LYKKEBO-MALKA

»Jehovas Vidner slår sine medlemmer ihjel«, »Tro kostede dreng livet«, disse to overskrifter er hentet fra JydskeVestkysten i debatten omkring Jehovas Vidner, der er i fuld gang rundt om i landets aviser.

Det hele startede egentlig meget godt, men er vi ikke ved at gå i ring? Er vi ikke ved at komme tilbage til den sædvanlige debat, de sædvanlige argumenter? Vi glemmer, at der er en stor forskel imellem Jehovas Vidner, de menige medlemmer om man så kan sige, og den styrende eller dikterende Vagttårns Organisation.

Hvis vi som udgangspunkt f.eks. tager læserbrevet fra d. 16. august, kan man lynhurtigt se, at vi allerede spiller Vagttårns Organisationens spil. Vi har flyttet vores opmærksomhed fra debattens centrum... Igen!

John Andersen tager i nævnte læserbrev udgangspunkt i en del af Åge Iversens indlæg d. 26. juli, som kan diskuteres, nemlig det at koncentrationen af hvide blodlegger er højere i modermælken end i selve blodet. Spørgsmålet er om det er relevant eller ej. Men her er vi allerede kørt ud på et sidespor.

I brochuren, »Hvordan kan blod redde dit liv?«, udgivet i 1990 af Vagttårns Organisation, står der klart og tydeligt på side 27: »Disse vers er ganske vist ikke formuleret i lægesprog, men Jehovas Vidner forstår dem sådan at de udelukker transfusion af fuld-blod, pakkede røde blodlegger og blodplader. Deres religiøse overbevisning forbyder dog ikke nødvendigvis at man bruger albumin, globuliner eller hæmofili-præparater; det enkelte Jehovas Vidne afgør selv om han eller hun kan tage imod disse«. (Derefter en henvisning til Vagttårnet 1978, 15. september s. 22-24).

Dette bliver bekræftet af Gerhard Nielsen i hans svar til mig d. 31. juli 93 i Berlingske Tidende (efter et debatindlæg d. 26. juli 93), hvor han skriver: »Om nogen Jehovas Vidner vil modtage nogle af de minimale bestanddele udvundet af plasma såsom koagulations faktorer eller globuliner er op til deres egen

Nej, lad os se det i øjnene med det samme, Vagttårns Organisation er ikke meget andet end et amerikansk multinationalselskab, som så mange andre, der har fundet ud af, at udnytte religionsfriheden til at tjene en hel bunke penge, skriver Cyril R. Lykkebo-Malka. Foto fra et af vidnernes dåbsarrangementer.

samvittigheds afgørelse, og nogle Jehovas Vidner vælger da også her at sige nej tak.

Det er rigtigt; et Jehovas Vidne må selv afgøre, hvorvidt han eller hun vil sige ja eller nej til disse bestanddele. Gerhard Nielsen vælger at påpege at »nogle vælger at sige nej tak«, jeg vil hellere påpege at »nogle vælger at sige ja tak«.

Her vil jeg gerne gøre læseren opmærksom på, at plasma er forbudt, men at albumin, immunglobuliner og fibrogener (som indgår i præparater mod hæmofili) er tilladte. Endnu mere absurd bliver det, når man ved, at disse tre elementer + vand udgør 99 pct. af plasma... som altså er forbudt... Plasma udgør ca. 55 pct. af blodet...

Dette er sådan set slemt nok i sig selv. Og ved en lille smule omtanke, burde der ikke være mere at debattere. For det kan da være fuldstændig ligegyldigt hvilken procentdel man tillader og hvilken procentdel man forbyder.

Hvis der, som Vagttårns Organisation hævder, er tale om et religiøst spørgsmål, der bygger på Bibelen, så må løsningen være, at enten forbyder man blodet som helhed med alle dets bestanddele, eller også tillader man blodet med alle dets bestanddele. Såre enkelt! Thi, som John Andersen påstår mandag d. 16. august: »De har taget et standpunkt, og de går ikke på kompromis«.

Allerede her har vi afsløret et ret stort... »kompromis«; blodspørgsmålet! Men den slags er Vagttårns Organisation ekspert i. De giver udtil indtryk af, at de bygger på det samme grundlag, som de altid har bygget på, selvom de i virkeligheden er bøjelige som et siv i vinden, men ligesom sivet er det ikke altid de bliver bemærket!

Som endnu et eksempel på at »tage et standpunkt, og ikke gå på kompromis«, kan vi for eksempel se lidt på, hvad der sker i Mexico...

De færreste ved, at Vagttårns Organisation ikke er en tro i Mexico, men en »kulturel forening«. Hvorfor? Jo, simpelthen fordi, at i Mexico må en religion ikke eje jord... Og det er Vagttårns Organisation altså så kede af, at de har foretrukket at tage status som »kulturel forening« i Mexico, indtil landets lovgivning ændres.

Det vil rent faktisk sige, at de for at opnå den status, har været nødt til at overbevise den mexicanske regering om, at det de forkynder, ikke er Bibelen, at »Vågn op!« og »Vagttårnet« intet har med religion at gøre. Kort sagt at det de dyrker, ikke er en tro! At det Dan Andersen og mange andre er døde for, ikke er en religion, men en kulturel forening!

Jeg tillader mig her at sætte spørgsmålstegn ved Vagttårns Organisationens påstand om, at man »tager et standpunkt, og går ikke på

kompromis«. Vi skal nærmere over i Jens Otto Krags udtalelse om, at man har et standpunkt, til man tager et nyt!

Nej, lad os se det i øjnene med det samme, Vagttårns Organisation er ikke meget andet end et amerikansk multinationalselskab, som så mange andre, der har fundet ud af, at udnytte religionsfriheden til at tjene en hel bunke penge.

Det er nok at kaste et blik på et hvilket som helst nummer af »Vågn op!« eller »Vagttårnet« for at se det: Vagttårnet fra d. 15. august 1993 for eksempel, udkom i 16.400.000 eksemplarer og »Vågn op!« fra d. 22. august 1993 udkom i 13.240.000 eksemplarer. Når man tænker, at disse brochurer koster ca. 35 øre at producere, og at de bliver solgt for ca. 2 kroner, kan man lynhurtigt se, hvor stor fortjenesten bliver.

Salget foregår på denne måde. Det enkelte Jehovas Vidne får bladet i Rigssalen, hvorefter han eller hun lægger de to kroner, som de får at vide det koster, i en bidragsbøsse, hvis indhold, »frivillige bidrag«, går videre til Vagttårns Selskabet, hvorefter Vidnet går ud og forærer bladet til eventuelle interesserede, der måske i visse tilfælde gerne vil betale for bladet, og Vidnet går tilbage til rigssalen og lægger endnu engang betaling for bladet i bidragsbøssen... Der er altså ikke tale om »køb«, men om at

»donere« penge. På den måde er disse penge både skattefri, momsfri o.s.v...

Alt arbejde for Vagttårns Organisation bliver finansieret af »frivillige bidrag« fra medlemmerne. (De får at vide ved et møde, at det eller det koster så og så meget pr. vidne i hele landet, og man opfordrer til, at det enkelte vidne bidrager med det »den enkelte er i stand til«... det er igen et samvittighedsspørgsmål.) Og al arbejdskraft er frivillig! Det er de menige vidner i øvrigt meget stolte af, og hvis det ikke var fordi, der ligger en masse svindel bag fra Vagttårns Organisationens side, ville det jo også være flot!

Her kan vi igen se, hvordan Vagttårns Organisation formår at udnytte skatte- og momslovgivningen til det yderste.

Når vi ved dette, og når vi kan se hvordan Vagttårns Organisation leger med deres medlemmers liv v.h.a. ordkløverier i deres blad, der er så kringlet formulerede, at de færreste almindelige mennesker umiddelbart forstår andet end: Blod er forbudt. Og så de temmeligt ubehøvede svar Gerhard Nielsen på vegne af Vagttårns Selskabet har givet her i avisen d. 1. august 1993 til Åge Iversen, og i Berlingske Tidende d. 31. juli 1993 til undertegnede; hvordan kan de få lov til at fortsætte dette spil?

Vi kan se, hvordan Vagttårns Organisation udnytter lovgivningen i de forskellige lande for at opnå berigelse... Hvor meget mere skal der til? Hvor mange skal dø denne meningsløse død p.g.a. deres inkonsekvente holdning til blod? Hvor mange psykisk skadede skal der gå rundt i behandlingssystemet efter udstødelse af sekten? Hvor mange flere Vidner skal bryde deres lovbealede tavshedspligt, for at angive deres medtroende til »de ældste«, fordi »Guds love er vigtigere end menneskers«...

Hvor meget mere skal til før vi kan tage os sammen og rejse os fra »det-kommer-ikke-mig-ved« lænestolen, og få stoppet denne dødsensalvorlige maskerade?

Cyril R. Lykkebo-Malka er psykoanalytiker. Han bor i København.